BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

4635

Del luogo di castello di su

Divine scientie clarissimi Antonij Andree questiones nouissime diligenti examine recognite: ac nouis additionibus textuum: aliisq3 q3pluribus postilis in margine decorate per Magistrum fratrem Angelum Lucidum marchianuz. Addita tabula alphabetica: que omnes principales questiones: 7 incidentes propositiones recto ordine monstrat.

✠

Del luogo di Castello di su

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

¶ Frater magister Angelus lucidus de Firmo ordinis minorum ad lectorem.

Antonij andree in libros prime philosophie pfundissimas questiones: que impressoꝝ vitio hactenus mendosissime habebant: cū corrigēdas suscepissem lector studiosissime: arbitratus sum maliuolentissimos nō defuturos: qui me temeritatis plurimū redarguerent: tanq̄ imparez longe humeris meis puintiam subierim: vt minimus ego inter scotistaꝝ sectatores illius scripta recognoscere ausim: qui cum oībus: qui in Aristo. ad mentē doctoris subtilis scripsere: certare videat: neminiq̄: vt mea fert opinio: cedat. Verū quoniam opus artificem laudat: speremq̄ lucubrationum mearū premiū non solum a recte philosophantibus: sed etiā ab impijs obtrectatoribus consequi: onus ipsuz nō detrectaui. Precibus igit Amadei scoti viri profecto integerrimi: cuius studiū sibi t maioribus suis semper fuit: vt aliquem nouum libellum ab inferis: vt ita dicā: graui impensa reuocatū: ad publicaz vtilitatē in lucē propalarent: suisq̄ ipressoribꝰ cudēdū traderēt. Vel plerosq̄ ab alijs minꝰ diligēter impressos alicuiꝰ docti viri examini subicerēt: libētiꝰ Anto. Andreā recognoscendū accepi. Ratꝰ iniuriā scotice doctrine fieri: si tanti doctoris questiones mendis coinquinate circunferentur. Collatis igitur c̄ pluribus exemplaribus: t pcipue pceptoꝝ meorum: quibus per decennium continue operam dedi: a fronte ad calcem totum opus castigaui. In quo emendando: quid egerim: quantuz laborauerim vnusquisq̄ facile videre poterit: qui omnes alias impressiones vbiq̄ locorum excusas: t que in posterum imprimēt nostris comparandas duxerit. Testor meā conscientiaz me in plerisq̄ locis plures integras lineas addidisse: litteram inuersaz mutasse: depraua taq̄ infinita loca: ita vt nullus sensus elici posset: in pristinum candorem restituisse. Addidi preterea quamplures remissiones ad doctorem nostrum: necnon alioꝝ scribentium opiniones in margine repesentaui. Textus quoq̄z Aristo. per commenta adieci: t omnia ad intelligentiaz operis necessaria apponenda curaui. Si qd ergo bene elucubratuz t perpolituz inueneris: non mihi: sed deo optimo maximo gratias agas. Sin vero quippiam minus erudituz offenderis: illud totum imperitie mee ascribere velis. Vale.

Antonij Francisci Arriuabeni veneti carmen.

Certa manent Firmo magne preconia laudis.
Nec minus ingenio Lucide docte tuo.
Qui prior Antoni celestia scripta polisti
Andree: quem mox Scotica turba colit.
Innumere quāquā scaterent vndiq̄ mende.
Nitida nunc fulgent candidiora die.
Tantum docta coborz debet tibi Lucide quātum
Vtile diuinum seculis extat opus.
Bij faciant eques longeui Nestoris annos.
Vt valeas melius fortia facta sequi.

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA
Dell. Loca di castro Jo: di su

¶ Tabula in Antony Andree metaphisicem alphabetice optime disposita.

Abstractio duplex:scz ad subm & ad suppositū.lib.3.q.2.fol.3.
Ab hoc & ab illo moueri potest abstrabi vnū cōmune moueri p se ꝑmo demonstrabile de aliq̄ subto tanq̄ passio.lib.1.q.7.fol.2.
Ab eodē obto sunt actiones alteri⁹ spēi.li.2.q.3.fol.vltimū.
Ab habitu ad ꝓuationē qūo est trāsit⁹ vel mot⁹.li.10.q.4.
Accidentia intentionalia possunt esse plura in eodem subiecto.lib.2.q.5.arti.ꝑmo.lib.5.q.5.conclusione.1.
Accidētia realia respectiua solo nūero differētia possunt esse plura in eodē subiecto.lib.5.q.8.conclusione.2.
Accidētia absoluta nō educta de potētia māe numero differētia pñt eē plura in eodē subto.lib.5.q.8.ꝑclusione.3.
Accñtia sūt nō entia qūo itelligī.li.4.q.1.fol.2.
Accidētia realia absoluta solū nūero dīa nō educta ō potētia māe p motū plura pñt eē in eodē.li.5.q.8.ꝑne.4.
Accidentia realia educta de potentia materie per motū nō possunt esse in eodē.ibidē conclusione.5.
Accidens cum sit concretum:pōt sumi.s.pro per se significato & pro denominato.lib.7.q.1.arti.1.
Accidentis ratio per essentialia assignari pōt: sed illa non esset diffinitio.lib.7.q.1.fol.4.conclusione.3.
Accidens qūo dicitur separabile.lib.7.q.3.fol.vltimum.
Accidens est forma simplex simplicitate opposita compositioni ex re & re.lib.8.q.5.arti.2.
Accidens non est forma simplex simplicitate opposita cōpositioni ex realitate & realitate.ibidem.
Actio tripliciter accipitur:scz pro respectu:pro actione immanente:& pro actione transeunte.lib.9.q.4.
Actio pro respectu trāsmutātis ad trāsmutās. q̄ est in gñe actōis est in agēte subiectiue nō in passo.li.9.q.4.arti.1.
Actio pro operatione transeunte absoluta vel respectiua est in passo subiectiue.ibidem.
Actiuo & passiuo approximatis quomō nō semp segtur actio.lib.9.q.1.fol.2.principali.
Actus duplex primus:scz & secundus.lib.1.q.2.arti.3.
Actus & generationes omnes circa singulare sunt qūo sit intelligenda hec propositio.lib.1.q.7.ad.q.
Actio duplex:scz actio respectus & actio acta.ibidem.
Actus vniuersalis respicit obiectum in vniuersali.ibidez.
Actus a quo specificatur.li.4.q.2.fol.3.
Actus quomodo est prior potentia.lib.9.q.3.
Actus & potētia qūo opponunt relatiue nō mutuo.ibidez.
Actus potentie sensitiue & vegetatiue quomodo non sunt praxes.lib.1.q.1 i.arti.1 conclusio.2.
Admirans & exptus qūo differūt.li.1.q.5.arti.2.circa finē.
Agēs agit pp finē qūo sit intelligēdum.lib.5.q.2.fol.3.q.3.
Agens liberum cuiusmodi est deus pōt voluntate antiq̄ causare quecunq̄ de nouo sine sui mutatione.lib.5.q.3.fol.vltimum.q.1.& lib2o.6.q.5.soluendo.3.
Agens non largit multitudinem:sed perfectionem quomodo intelligitur.lib.7.q.1 i.ad Commentatorem.
Agēs nāle approximatū passo nō pt n agere.li.9.q.2.fol.3.
Alietas conceptuuz sufficit ad precognosci & concludi.lib.7.q.1.fol.primum principale.
Alteratio duplex pura.& non pura: prime non est annexa generatio simpliciter:secunde vero sic.lib.8.q.1.
Animal a qua forma habet vnitatem.lib.7.q.17.
Anima habet duplex officiuz respectu corporis:scilicet in formandi & mouendi.lib2o.8.q.4.
Añs nō pōt esse vex vel nec̄iū sine ꝑñte.li.3.q.2.ad ꝑmū.
Approximatio vel remotio a suo contrario non est causa suscipiendi magis & minus.lib2o.8.q.6.arti.primo.
Appetit⁹ triplex:scz naturalis aialis.& liber.li.1.q.2.arti.1.
Appetitus aialis respectu quor sit.ibidē arti.2.ꝓclone.2ª.
Appetitus ad actū ꝑmū & ad 2ᵐ.an sit idē.lib.1.q.2.arti.3.
Argumētū a ꝓmutata ꝓportiōe qūo valeat.li.7.q.13.fol.1.
Ars ex experimentis generatur.lib2o primo.q.5.arti.scōo.
Ars & prudentia conueniunt & differunt.lib.1.q.6.fol.1.
Artifex perfectus:ex quo quis dicatur.lib.1.q.6.solu.2.
Artifex quid primo intelligat.lib2o.7.q.13.fol.2.
A sensibilib⁹ an sit expectāda sincera vitas.li.1.q.8.fol.vl.
Attributio sola ñ pōit vnitatē vnīuocatiōis.li.4.q.1.fol.7.
Auditus qūo faciat ad scientiam.lib.1.q.3ª.fol.primum.
Aureo.arguit cōtra diffinitionē praxis lib.1.q.1 i.arti.ꝑmo ꝓbando.s.logicam & rbetoricam non esse speculatiuas.

Bonum speculatiuuz est nobilius bono practico lib2o primo.q.12.ad primum.

Causa prima & secunda in causando differunt.lib2o primo.q.ꝑma ad primum principale.
Causax q̄dā est per se:q̄dā per accīs.lib.2°.q.4.arti.ꝑmo.
Cārū q̄dā sunt eēntialr ordinate:q̄dā vo accñtalr.ibidem.
Cause per se & per accidens differūt a causis essentialiter & accidentaliter ordinatis tripliciter.ibidem.
Cāx q̄dā sunt eiusdē ordīs:q̄dā alteri⁹ ordīs.li.5.q.1.arti.1.
Cārū eiusdē ordinis q̄dā sunt totales:q̄daz ptiales. ibidē.
Causarum q̄dā eiusdē gñis:q̄dam alterius generis ibidez.
Causa efficiens p motū bz duplicē effectuz.vnū mediatū alterū imediatū.lib.5.q.3.arti.ꝑmo ꝓopinione Egidy.
Causa in actu & effect⁹ qūo simul sint & non sint. ibidē ꝟm opinionē Egidy & ēt ꝓ vitate ar°.2°.& sol.argumē.ꝑᶜ.q.
Causa in potentia & effectus non simul sunt & nō sunt ꝟm opinionem Egidy.lib.5°.q.3ª.arti.primo.
Causa volūtaria siue libera sine sui mutatione pōt aliter se habere ad effectum per solam alterationem effectus lib.5°.q.3.fol.vlti.q.prime.& lib.6°.q.5°.fol.3.
Celū nō ē cōpositū ex mā & forma ꝟz Ari.li.8°.q.4.ꝑne.1.
Celeste corpus non est animatum ēt ꝟm viā Aristo. ibidē.
Celum licet sit compositum ex materia & forma ꝟm theologos:non tamen est animatum.ibidem.
Celum primum a quo moueatur.lib.12.q.secunda.
Cerebrū in duas diuiditur partes.lib.ꝑmo.q.5ª.arti.ꝑmo.
Circulus qūo ꝓtingit in demōstratiōe.li.5°.q.2ª. fol.3. ꝑ.3.q.
Cogitatiue virtutis officiū & organū.lib.ꝑmo.q.5°.arti.ꝑ°.
Cognitio dupliciter:scilicet simpliciter & ꝟm proportionez lib.5.q.secunda fol.4.& 2.q.secunda ad.q.
Cognitio intellectiua duplex.s.ꝑncipioz & cōclusionum.& vtraq; est duplex cōplexa.s.& incōplexa.li.1.q.2.arti.2°.
Cognitio vlis qūo ē pticulari pfectior.lib.1.q.9.ad.2.ꝑnᵗᵉ.
Cognitio practica q̄liter extēdit ad praxim.li.1.q.1.arti.2.
Cognitionis mālium & immālium difficultas.lib.2.q.2ª.
Cognitionis sensitiue sex sunt gradus: quibus correspondent alij sex gradus cognitōis itellectiue.li.2.q.3.ar°.3.
Cognoscibile perfectius dicitur dupliciter:scilicet in se vel ꝟm perfectionem.lib.7.q.4.fol.argumenta.
Conclusio quomodo cognoscitur.lib.primo.q.5.articu.2°.
Cōclo practica ñ segt ex ꝑncipys speculatiuis.li.1.q.6.fol.3.
Cōceptus entis est vnus realiter.lib.primo.q.ꝑma arti.3°.
Conceptus aliquis quomodo dicitur perfectus & imperfectus.eadem.q.respondendo ad primum principale.
Concept⁹ entis formaliter nec est finitus:nec īfinit⁹.ibidē.
Conceptus triplex:scilicet simpliciter simplex: quidditatiuus.& per accidens.lib.7.q.13.conclusione.3.
Conceptus generis est in se vnus.lib.7.q.14.articu.scōo.
Cōcept⁹ gnis est ali⁹ a ꝓceptu differētie.lib.7.q.14.arti.2.
Cōcretio duplex.s.ad subm & ad suppositū.lib.3.q.2.ad.3.
Conditiones praxis que sunt & quot.lib.primo.q.1 i.arti.ꝑ°.
Conditiones primi principy.lib.4.q.4.ad.q.

Corruptibile dicit potentiam propinquam ꝛ remotam ad corrumpi. lib. 7. q. 12. ad primum prime opinionis.

Corruptibile: ꝛ incorruptibile an differāt gñe: ꝛ quo differāt in genere physico nō aūt gñe logico. lib. 10. q. 7.

Considerare abstracta ꝑm esse est proprius metaphysici. lib. 1. q. prima. fol. 2. principale notabili. 2.

Continentia virtualis duplex. lib. 1. q. 1. fol. 3. principale.

Continens dupliciter potest capi: scilicet materialiter et subiective. lib. 2. 5. q. 13. fol. 1. ꝛ q. 17. fol. 1.

Continuum quo est diuisibile in potentia. li. 5. q. 10. fol. 3.

Continuū bz in se duo de rōne ei⁹. s. vnū diuidi in semp diuisibilia: aliud qꝫ habet vnitatē. ibidem fol. vlti. in fine.

Conuenit aliquid alicui dupliciter: scilicet per se primo: et per se non primo. lib. 5. q. 17. articu. primo.

Cōpositū ex mā ꝛ forma dicit formaliter entitatez distinctam ab entitate suarum partiū. lib. 7. q. 18. ꝓclusiōe p⁹.

Cōpositio est duplex. s. totalis eēntialis ꝛ ptialis li. 10. q. 5.

Compositio essentialis totalis est duplex. ibidem.

Cōpō duplex. s. rei ꝛ rei ꝛ cōpositio realitatū. li. 8. q. 5. ar. 2.

Compositum generatur per se primo: ꝛ quomodo declaratur duabus conclusionibus. lib. 7. q. 9. articu. secundo.

Cōtingit scire in vli ignorādo in pticulari. li. 4. q. 4. fol. vl.

Contradictoria inesse eidez ꝑm quid non est impossibile. lib. 4. q. 4. fol. 1. prime vie.

Cōtradictiōis due sunt ꝓditiones. li. 4. q. 6. fol. 1. circa finez.

Contradictoriozuz semper alterum dicitur de vnoquoqꝫ in incomplexis. lib. 4. q. 6. fol. vltimū.

Contradictoria non est necesse predicari de quolibet cum reduplicatione. ibidem.

Cōtraria imediata bñt subz mediū. li. 4. q. 6. arᵒ. 2. solu. 4.

Contraria quo bēant eandē mām. lib. 5. q. 6. fol. vltimuz.

Contraria quomodo dicuntur aliqua. lib. 10. q. secunda.

Contraria quo sunt termini motus. lib. 10. q. 4. ad finez.

Contrarietas dupliciter summi potest. lib. 10. q. 6.

Contrarietatis conditiones que sint. ibidem.

**De nihilo** ly de pōt notare habitudinez termini vel subiecti. lib. 7. q. 11. arti. 3. fol. 1.

Denominatio duplex. lib. 7. q. 14. fol. 2.

Demōstrationes sancti Thome ꝓbantes a priori ꝓpōnē Ari. oēs hoies nā scire ōsiderāt coīcidūt. lib. 1. q. 2. arti. 3.

Demōstratio potissima ē p cāz finalē. li. 5. q. 2. fol. 4. q. 4.

Dependere potest aliquid a termino respectus ꝛ nō depēdere a respectu. lib. 7. q. 1. fol. 3. contra. 3. conclusionem.

Dependens a pluribus causis est vel pōt esse perfectius depēdēte a paucioribᵇ. li. 8. q. 5. fol. zᵐ. ad ꝓfirmationē.

Dependentia essentialis: vel non essentialis respectus ad fundamentum non est ratio qꝫ terminᵘ talis respectus vel dependentie ponaī in diffinitione fundamenti. lib. 7. q prima fol. 3. contra tertiam conclusionem.

Desiderū respectu cuiᵘ sit. lib. ꝑmo. q. 2ᵒ fol. 3ᵐ ꝑncipale.

Desiderū naturale sciendi qd sit. ibidē fol. pᵐ principale.

Destructo quocūqꝫ inferiori denominatiua predicatione nō sequiī destructio superioris. li. 4. q. 6. fol. 4. ꝑcipale.

Deos non esse plures concessum est ab Aristo. lib. 12. q. 3ᵒ. conclusione. 2. ꝛ q. vltima eiusdem probatur sex vus.

Deus ꝛ creatura sunt se non totis distincta in realitate: sz non in conceptu reali: ꝛ quomodo intelligatur. lib. 1. q. 1. respondendo ad pᵐ ar. gumētū ꝓncipale: ꝛ li. 4. q. 1. fol. 6.

Deus est efficiens immobile. lib. 3. q. prima articu. secūdo.

Deᵘs sine mutatiōe vult qcūqꝫ vult li. 5. q. 3. fol. vlti. q. ꝑma.

Deus non est illa substantia: q̄ est metrū ꝛ mensura intrinseca omniū eoꝝ: que sunt in predicamēto sube. li. 10. q. 1.

Deus est intellectus infinitus: volūtas infinita: bonū infinitū: potētie infinite: necesse eē ꝛ oipotēs. li. 12. q. vlti. arᵒ. 1.

Dy sunt. istius ꝓpōnis subm claudit ꝺictionē. ibidē fol. 1.

Dictiones quare dicuntur cathegorematice ꝛ sincathegorematice pulcherrime nota. lib. 7. q. 6. ad medium. q.

Diffinitio nugatoria esse non debet. lib. 7ᵒ. q. 15. fol. zᵐ. proopi. ꝛ fol. 3. ibidem.

Diffinitio quomodo dicat totā qdditatem diffiniti nō cōprehensiue: sed explanatiue. lib. 7. q. 18. fol. 2. princi.

Diffinitio est quoddam totum habens partes. ibidem.

Diffinitio ꝓtradictionis. s. ꝺictio est oppositio: cuius ꝛz se nō est dare mediū: quo itelligaī pᵒ: post. li. 4. q. 6. arti. 2.

Diffinitū est notius ꝓtibᵘ diffiniētibᵘ. li. 1. q. 10. ar. 2. ꝑne. 8.

Difficultas cognoscendi res est ex parte intellectus lib. 2. q. 2. ibi: aliter ergo dicendum.

Differētia iter causas i actu ꝛ in potētia respectu effectū proportionaliter acceptoz̄ non est accipienda q̄tum ad ipsas relationes cause ad effectuz. lib. 5. q. 3. articu. 2ᵒ

Differentia inter causas in actu ꝛ in potentia: ꝛ effectus sibi proportionatos non est intelligenda de fundamentis relationum inquantum fundamenta sunt. ibidem.

Differentia isto supradicta non est intelligenda de fundamentis absolute acceptis sub relationibus. ibidem.

Differentia inter priuationē ꝛ gnātionē. lib. 7. q. 1 i. arti. 3ᵒ.

Differentie ꝺceptus determinatus. lib. 7. q. 4. pᵐ dubiuz.

Differētie ꝺceptui qd correspōdet. li. 7. q. 1 i. fol. 2. dubiuz.

Differentia superior nō includitur in inferiori. lib. 7. q. 15.

Differentia: quā assignat Aristo. inter potentias rōnales ꝛ irrationales est conuenienter assignata. lib. 9. q. 2. arti. 1.

Distantia duplex dimensiua ꝛ perfectiua. lib. 2. q. 4. fol. 2. ꝛ lib. 2. 4. q. 6. arti. secundo. fol. 2. principale.

Distātia ꝓtradictiōis est infinita. li. 4. q. 6. arti. 2. fol. 2. ꝑnci.

Distinctio scientiarum per principia est prior distinctione per obiecta. lib. primo. q. prima fol. 2. principale.

Distinctio scie metaphy. ab alys penes qd attēdiī. ibidē.

Distinctio formalis tollit negationem in his: que sunt idē realiter. lib. 4. q. prima fol. 2. pro opi. Auicen.

Diuersitas vel vnitas quecunqꝫ obiecti vel actus non diuersificat potentiaz vel identificat. lib. primo. q. 7. fol. 1.

Diuisio vnius: scilicet formalis ꝛ fundamentalis: scilicet metaphysi. tex. commen. 12. q. 6. ad. q.

Diuisio que presupponitur diffinitioni vnius: qō conuertitur cum ente: quenam diuisio sit. lib. 10. q. 3.

Diuisibile ꝛ indiuisibile qūo relatiue opponanī. lib. 10. q. 3.

Diuisibilitas in partes eiusdem rationis non est essentialis ratio quantitatis. lib 5. q. 10. articu. secundo.

Diuisio gnis aliqñ fit p ꝺrias ꝓprie dictas: aliqñ p passiones circūloquētes ꝺrias eēntiales. ibidē fol. pᵐ ꝺ ꝑnez.

Diuisibilitas in partes eiusdem rationis est propria passio quantitatis ibidem.

**Efficiens** est principium vnde motus quomodo intelligatur. lib. 5. q. 4. fol. 2.

Efficiēs imobile aliō a pᵒ cā ē efficiēs p motū. li. 3. q. 1. ar. 2.

Efficiēs duplex qōdā p motū: qōdā sine motu. li. 2. q. 1. ar. 1.

Effectus substantie separate non ducunt in perfectam notitiam cause. lib. 2. q. 3. fol. 1. opinio.

Effectus magis est a fine q̄ a causis intrinsecis. lib. 5ᵒ. q. secunda fol. 4. q. 4.

Effectus ad ꝺ qꝫ sit necessarius qd regriī. lib. 5. q. 4. arti. 1.

Effectᵘs icōplexus nullus est simplr nec⁹. ibidē arti. scō.

Eiusdem effectus possunt esse plures cause eiusdem generis ꝛ totales. lib. 2. 5. q. prima articu. secundo.

Eiusdē effectᵘs pūt eē plres cāe alteriᵘs gnis ꝛ totales. ibidez.

Eiusdem effectus possunt esse cause eiusdem generis ꝛ ordinis: si sint cause partiales. ibidem.

Eiusdem effectus esse plures causas totales eiusdem generis ꝛ eiusdem ordinis est impossibile. ibidem.

Ens est: ynuz est propositio imediata ꝛ qūo. li. 8. q. 7. ad. q.

Ens ꝑma

Ens ꝑ diuisione quo diuidit lib.i.q.i. in declara. tituli.q.
Ens inquatu ens est ꝑmu .subm metaphy.lib.i.q.i.arti.3.
Ens qo est subiectum metaphy.hz veras passiones.ibide.
Ens non predicatur in quid de omnibus.ibidem respondendo ad primum argumentum contra.4. ꝯclusione.
Entis ꝑncipia sunt dupliciter dria. ibidem sol.7. ꝑncipa.
Ens descendit per modos in inferiora.lib.i.q. prima sol.i.
Entis equiuocatio impugnatur.lib.4.q. prima arti. ꝑmo.
Ens communiter sumptum est vniuocum omnibus entibus vniuocatione physica.lib.4.q. prima articu. scdo.
Ens communiter sumptum est vere vniuocum omnibus entibus vniuocatione logica.ibidem.
Ens communiter sumptum est vere vniuocum vniuocatione metaphysica.ibidem.
Ens quare non potest esse genus.ibidem.sol.3.
Ens quo descedit in dece gna.ibide sol.4.z.li.5.q.7. sol.i.
Ens e obm adeqtu intellus.li.4.q.i.sol.i.z lib.i.q.i.arti.3.
Ens predicatur de omnibus:licet non quidditatiue.li.4.q.3.articu.secundo contra Auicennam.
Ens nec est vnum:nec non vnum formaliter.ibidem arti.3.sol.2.contra.4.conclusionem.
Ens an distinguatur in predicamenta fm diuersos modos predicandi.lib.5.q.9.
Entis diuisio in decem genera est prima. ibidez.
Ens q̃ uenit enti reali z roni est equiuocu. ibide sol.vlt.
Entium quedam sunt realia:quedaz pure rationalia:quedam partim sic z partim sic.lib.5.q.9.ibidem.
Ens per accidens dicitur dupliciter.s.vt priuat perfeitate in se z in ordine ad alterum.lib.6.q.5.articu.primo.
Entis per accis ꝑmo mo tacz de quo ꝑprie: no est scietia vna vnitate speciei specialissime.lib.6.q.4.arti.scdo.
Entis per accides ꝑmo mo no ꝑprie: hz cocomitater accipiedo no pot esse scia vna vnitate speciei per se.ibide.
Entis per accides ꝑmo mo ꝑprie accipiendo pot esse scia vna vnitate generis vel proximi vel remoti.ibidez.
Ens per accides accipit vno mo pro coceptu:quem per se importat: alio modo pro re substrata.ibidez.q.5.sol.i.
Entis per accidens scdo modo z reduplicatiue accepti no potest esse scientia.ibidem.q.5.articu.secundo.
Entis p accis scdo mo no reduplicatiue pot ee scia.ibide.
Ens per accidens pot esse a causa naturali. ibidem solu.z.
Ens p pticipatione rducit ad ens p eentia.lib.iz.q.vl.so.z.
Ens verum non est de consideratione metaphysici secudu vnam opinionem.llb.6.q.8.articu.primo.
Ens in potetia dr dupl'r.s. obiectiua z subiectiua.li.9.q.6.
Ens dupliciter dr.s.per se z per accidens.li.7.q.7.articu.z.
Entitas compositi alia ab entitate partium est entitas absoluta.lib20.7.q.prima conclusione secunda.
Entitas compositi est forma totius.ibidez conclusione.3.
Ens dicitur multipliciter primo physicorum contra parmenidem z melissu.lib.4.q.prima solu.3.
Equalitas duplex:scilicet pro equalitate determiati generis z pro equalitate essentiali.lib.5.q.iz.solu.4.
Equinitas est tantum equinitas.lib.primo.q.7.solu.z. ad obiectionem contra solutionem tertu principalis.
Esse z no esse dupliciter: scilicet simpliciter z fm quid. li.4.q.6.articu.3.solu.i.in oppositum.
Esse simpliciter z non esse simpliciter quid sit.ibidem.
Esse nobilius alicuius dicitur dupliciter.li.5.q.scda arti.3.
Esse de essentia alicuius z esse idem realiter: vel essentialiter differunt.lib.7.q.prima articu.primo.
Esse forme quomodo acquiritur.lib.7.q.9.solu.z.
Esse compositi quomodo acquiritur.ibidem.
Estimatiue virtutis officium z organu.lib.i.q.5.arti. ꝑmo.
Ex duobus entibus in actu quomodo fiat vnu per se.lib.7.q.17.solu.vlti.z.lib.8.q.7.solu.i.
Ex materia z forma fit per se vnum z quare.lib.8.q.7.
Ex subiecto z accidente quare non fit per se vnum.ibide.
Experimentalis cognitio hz coadiuuet ad artem in nobis generandam.non tamen est sufficiens ca.li.i.q.i. solu.i.
Expertus quomodo arguit per simile.ibidem solu. scom.
Expertus certius operatur artifice.lib. primo.q.6.
Experimentum dupliciter.lib.primo.q.6.solu.i.
Expertus perfectus quomodo dicitur.lib. ꝑmo.q.6. sol.i.
Expertus habet habitum in potentia motiua.ibidem.
Ex necessarys non nisi necessarium sequit.li.i.q.7.sol.4.
Ex per se potest sequi non per se.ibidem.
Extensio scientie practice:in qbus ꝓsistat.lib.i.q.i i.arti.z.
Extrema cotradictionis possunt vniuocari in aliquo communi.lib20.4.q.i.sol.i.

Fantasie vel sensus communis organum: in qua capitis parte sit.lib.i.q.5.arti.primo.
Finiti ad infinitum no est ꝓportio comensuratiois: hz est ꝓportio cognoscentis ad cognitu. lib.z.q.3.sol.i.
Finis duplex.s.p motu z sine motu attigedus.li.3.q.i.ar.i.
Finis reperitur in aliquo dupliciter.ibidem.
Finis ratio quomodo reperit in ꝑma causa.ibidez arti.z.
Finis est duplex: scilicet quo z gratia cui. li.5.q.z. arti.i.
Finis gratia cuius aliquando per operationez in esse producitur:aliquando non fm presuppositum.ibidem.
Finis est ꝑncipiu.lib.5.q.secuda arti.z.z sol. ꝑmu ꝑme.q.
Finis est causa.ibidem z solu.z.pro.z.q.
Finis est causa efficientis.ibidem z solu.3.pro.3.q.
Finis est maxima causa.ibidem z solu.4.q.4.
Finis quomodo dicitur nobilioz. lib.5.q.secuda articu.3.
Finis est id:a quo scientia practica denominatur fm vna opinionem.lib.7.q.prima articu.secundo.
Finis quomodo est causa.lib.6.q.prima articu.secundo.
Finis gratia cuius est causa finalis:non finis quo.lib. 6.q. prima articu.secundo solu.i.secunde opinionis.
Formalitas diffinitur.lib.4.q.secunda articu.primo.
Formalitas penes quid attenditur.lib.4.q.scda solu.3.
Forma duplex:scilicet forma partis:z forma toti.li.5.q.5.
Forma est prioz materia z magis ens.lib.7.q.3.ad.q.
Forma est prioz compositoz quomodo.ibidem.
Forma non est magis ens composito.ibidem.
Forma in cposito habet duplex esse: scilicet esse sibi proprium:z esse communicatum sibi a composito. ibidez.
Forma potest existere sine materia z ecotra.ibide.solu.4.
Forma sumitur dupliciter:scilicet pro forma partis z pro forma totius.lib.7.q.7.articu.secundo.
Forma nullo modo est terminus per se primo generationis.ibidem.lib.7.q.9.articu.secundo.
Forma est terminus formalis quo generationis. ibidem.
Forme separate nunquid sint necessarie ad generatione: sicut posuit plato de ydeis.lib.7.q.io.ad.q.
Forma est principium quo z non q.ibidem solu.i.
Forma generationis a quo producitur:si no a semine, lib.7.q.ii.ad dubium.
Forma facit cognoscere materiam:z vtruz simul faciut cognoscere compositum.lib.7.q.iz.ad scom prime opi.
Formarum quomodo dr quicqd erat esse.lib.7.q.iz.so.z.
Formaruz pluralitas in animali est necessaria.lib.7.q.17.
Forma totius non est aliqd ipsius totius perfectius constituens totu: nec est aliqd medium vnies mam forme: nec est aliqd vltra formam ptis pficies mam z formam:hz est tota na:siue gdditas ꝓstituës tota entitate:no q. sit forma informans: sed forma qua suppositu est ens gditatiue alia realiter a forma partis. lib20.7.q.18. in illis quinq; dictis post tertiam conclusionem.

Forma nō suscipit magis ⁊ min⁹ ſm dispositionē subti: vl ſz q⁹ ē ī subo: remanēte ei⁹ eēntia imutata. li. 8. q. 6. ar. i.
Forme radicatio maior ⁊ minor in mā non est cā q⁹ ipsa suscipiat magis ⁊ minus. lib. 8. q. 6. arti. primo.
Fora specifica qūo ē diuisibilis ⁊ idiuisibilis. ibidē arti. 2.
Forma suscipiēs magis ⁊ min⁹ quomodo habeat gradus ibidem. ⁊ lib. i i. q. prima articu. secundo.
Forma seu quidditas specifica ſm q⁹ exprimitur per diffinitionē abstrahit ab omni gradu. ibidē ⁊ solu. vlt. ꝓnci.
Forme medie ꝓtrariorum non sunt cōposite cōpositione essentiali ex partibus realiter distinctis. lib. 10. q. 5.
Forme medie contrariorum sunt composite compositione essentiali totali ex ptibus formalr distinctis. ibidez.
Forme medie ꝓriorꝫ nō sūt cōposite cōpōne ptiali. ibidē.
Forme medie: vt supra qualē simplicitatē bēant. pz ibidē.
Forma substātialis introducitur in instanti. lib. i i. q. p̄ma.
Forma substantialis naturalis est actu ostēsa habens partem extra partem. lib. i i. q. prima articu. secundo.
Frigus quomodo facit ad calorem. lib. 9. q. scōa solu. vlti.

**Genus** entium abstractorum ponit subiectum ſm Com. lib. p̄. q. prima articu. secundo.
Generalissimum licet habeat quid non tamē habet quiditatem ipropie dictam. lib primo. q. i. solu. 5. p̄ncipale.
Genus non predicaī per se de differentia. lib. 3. q. 2. solu. q.
Genus qūo p̄dicaī de differentia per accīs. ibidē sol. vlti.
Genus ⁊ differentia non sunt aly conceptus ſm vnaz opinionem: que impugnatur. lib. 7. q. i4. articu. primo.
Genus ⁊ differentia differunt ſm modum concipiēdi ſm eandem opinionem. ibidem.
Generis ꝓceptus determinatus. li. 7. q. i4. arti. 2. dubio. i.
Generis ꝓceptui qd cozrīdet. lib. 7. q. i4. solu. ſm dubiū.
Genus nihil est preter species quomodo intelligitur. lib. 7. q. i4. solu. primum principale.
Generis ꝓceptus est ptialis cū p̄dicaī de toto. ibidē solu. 3.
Genus qūo distinguiī per dīaz. li. 7. q. i5. sol. vlt. p̄ncipale.
Genus duplex: scilicet physicum ⁊ logicum. lib. 10. q. 7.
Generatio est transmutatio totius in totuz nullo sensibili remanēte quomodo intelligitur lib. 7. q. 6. circa mediū.
Generata per putrefactionem ⁊ per propagationem sunt eiusdem speciei. lib. 7. q. 8. opinione. 3.
Generata per propagationem ⁊ ex pueri materia nō sunt eiusdem speciei ſm Auerroym: cui opponitur totaliter in altero extremo opinio Auicenne. ibidem.
Generatio ad duo comparatur: scilicet ad subiectum ⁊ ad terminum. lib. 7. q. 9. articu. primo.
Generatio quomodo dicitur naturalis. ibidem solu. 2.
Generatio vniuoca saluatur etiam in putrefactis ⁊ quomodo. lib. 7. q. 10. solu. 3.
Genitū hoc aliqd pōt esse a pura forma. ibidē soluēdo. 4.
Generata dupliciter generantur: scilicet sine semine ⁊ cū semine. lib. 7. q. i i. articu. secundo. ad dubium.
Generationis modus naturalis: siue naturalitas generationis penes quid attenditur. ibidem articu. 3. solu. 2.
Generatio vni⁹ est corruptio alteri⁹ qūo itelligiī. li. 8. q. 3.
Generabile ⁊ corruptibile dicitur dupliciter: scilicet per se ⁊ per accidens. lib. 8. q. 5. ad primum.
Generatio ⁊ motus contracte quomodo differunt. ibidez.
Generatio forme substātialis est successiua. li. i i. q. i. arti. 2.
Generatio est a non subiecto in subiectuz quomodo intelligitur. ibidem fol. i. in oppositum.
Gradus generatiōis vniuoce sunt quattuor. lib. i2. q. p̄ma.
Gradus forme qualiter sint dabiles. lib. 8. q. 6. arti. scō.
Gradus forme quid sit. ibidem.
Gradus sunt multiplices. ibidem.
Graduū pluralitas quomodo in conceptu speciei. ibidem.

**Habitus** quomodo est ratio cognoscendi rem. lib. primo. q. 9. ad vltimum principale.
Habitus intellectus duplex: scilicet proprius ⁊ cōmunis. ibidem. lib. 6. q. 3. articu. primo.
Habitus intellectus quid sit. ibidem.
Habitus itellectus est vn⁹ triplici vnitate. ſ. specifica ⁊ generica generis propinqui: ⁊ generica gn̄is remoti. ibidē.
Habitus in vniuersali non est respectu propriorum nisi in potentia. lib. 6. q. 3. arti. 3.
Habitibus presentibus in materia cessat motus: quomodo fit intelligendum. lib. 5 q. 3. sol. i.
Homo non potest naturaliter attingere beatitudinez. lib. 3. q. 3. sol. 4.

**Idem** simile ⁊ equale sunt relationes: possunt tamē sumi transcendenter. lib. 4. q. 3. solu. vlti.
Idem quandoqꝫ concipitur confuse: quandoqꝫ distincte. lib. 7. q. 7. articu. secundo.
Idem agere in seipsum est īpossibile. lib. 9. q. i. ꝓclusione. i.
Idem non potest agere in seipsum causando formam in se substantialem. ibidem conclusione secunda.
Idem non potest agere in seipsum quacunqꝫ vniuoca actione. ibidem conclusione tertia.
Idez mouere se quoties ꝓtingit. ibidē post tertiā ꝓclonē.
Idem ad diuersa comparatum est prius ⁊ posterius. lib. 4. q. 5. articu. primo. ⁊ lib. 5. q. secunda solu. 3. pro. 3. q.
Idē numero quomodo referatur ad aliud. lib. 5. q. i3. solu. 3.
Idem ad plura referrī non inconuenit diuersimode. lib. 5. q. i3. solu. i. ⁊ q. i4. solu. 2. ⁊ q. i7. articu. secundo.
Idē p̄ se p̄mo referri ad plura est īpossibile. li. 5. q. i7. art. 2.
Idem relatum ad duo per se primo ⁊ non primo supponitur per se primo: ⁊ per se non primo. ibidem.
Identitas respectus ad fundamentum vel non identitas nō est causa: q⁹ terminus talis respectus ponatur in diffinitione fundamēti. li. 7. q. i. solu. 3. cōtra tertiā ꝓnem.
Ideas quare posuit Plato. lib. 7. q. i6. articu. primo.
Ignis est corruptibilis ista propositio est in secundo mō dicendi per se. lib. 7. q. i2. ad secundū prime opinionis.
Illa sunt vnū nūero: quoꝫ mā est vna. li. 5. q. 5. ⁊. 6. solu. 2.
Impossibile est idem simul esse ⁊ non esse est principium firmissimum. habet enim omnes ꝓditiones conuenientes tali principio. lib. 4. q. 4. ad. q.
Impossibile est idem simul ⁊c. non est simpliciter primū principium. ibidem. q. 5. arti. secundo dicitur primum in comparatione ad quedam alia. ibidem solu. argu.
In eo qō est equiuocū. lib. 7. q. i. solu. i. ꝓtra tertiā ꝓclonē.
In genere latent equiuocatiōes. lib. 4. q. i. sol. i. p̄ opione.
Immobilia sunt in duplici genere. lib. 3. q. i. articu. primo.
Imperfectum qūo reducitur ad pfectū. li. i2. q. vlti. sol. 2.
Imperfectum dicitur dupliciter: scilicet includens limitationem: ⁊ non includens. ibidem.
In immobilibus non est motus terminatiue: licet sit motus subiectiue. lib. 3. q. prima articu. tertio.
In immobilibus est motus effectiue. ibidem.
Indeterminatio duplex: scilicet ex defectu ⁊ ex superabūdantia sine illimitatione. lib. 9. q. 2. articu. secundo.
In dictis ſm accidens non est idem q⁹ quid est cuz eo: cuius est: quomodo sit intelligendum. lib. 7. q. 7. arti. scō.
In dictis ſm se qūo est idē q⁹ qd est cum eo: cui⁹ est. ibidē.
In individuo albedinis est tria ꝓsiderare: scilicet naturā. gradum ⁊ becheitatem. lib. 8. q. 6. articu. secundo.
In mā rerū nālium aliqd forme preexistit ante gnātionē ſm vnā opionē hītē gnq; modos dicēdi. li. 7. q. xi. ar. i.
In materia nunqd ponatur forme inchoatiuum. ibidem.
In materia nunqd sit ratio seminalis. ibidem articu. 2°.
Inherētia ē duplex. ſ. actual ⁊ aptitudinalis. li. 7. q. i. art. p̄.

Inherētia

Inherẽtia nec actualis: nec aptitudinalis est de essentia accidentis: siue absoluti siue respectiui. ibidẽ articu. scõo.
Inherentia aptitudinalis est idez realiter accidenti. ibidẽ.
Inherentia actualis non est idẽ realiter accidenti. ibidez.
Inherentia actualis accidentis est accidẽs per accidẽs. libro. 7. q. i. solu. vlti. ꝓtra tertiam ꝯclusionem.
Inherẽtia actualis est eadẽ realr accidẽti relatiue. ibidez.
In causis essentialiter ordinatis est impossibilis simpliciter infinitas. libro. z. q. 4. arti. z.
In causis accidentaliter ordinatis est impossibilis infinitas nisi ponat̃ status in essentialiter ordinatis. ibidem.
Infinitas in causis est simpliciter ipossibilis. si adhuc negaretur in eis essentialis ordo.
In natura est duplex processus. vnus ascensiuus: alius descensiuus ꝛ resolutorius. libro. 7. q. xi. arti. scõo.
Infinitum an possit diffiniri. libro. ꝑ. q. 5. solu. z.
Infinitũ sumi potest tripliciter. libro. z. q. 5. arti. scõo.
Infinitum dupliciter. q. eadem. articulo eodem.
Infiniti cognitio octo conclusionibus ostenditur. libro nono. articulis eisdem.
In singulari est nã ꝛ becheitas. lib. i. q. 8. ad questionem.
In singulari sunt multa preter naturam communem ꝛ sicceitatem. libro ꝑmo. q. 6. solu. scõm.
Instans non idem in toto tempore: sed aliud. libro. 3. q. 3.
Intellectus noster ꝓ statu isto non per se intelligit singulare sub propria ratione singularitatis. libro. 7. questione. 13. articu. z. conclusione scõa.
Intellectus noster ꝓ statu isto intelligit singulare per lineã reflexã reflectendo ad fantasmata. ibidẽ ꝯclone. 3.
In intellectu aliquid potest esse dupliciter: scilicet subiectiue ꝛ obiectiue.
Intellectus ꝛ volũtas comparari possunt: vel ad actus ꝓprios: vel ad actus aliarum potentiarũ. cõparatio ꝑma essentialior. scõa vero accidentalis. lib. 9. q. z. arti. z.
Intellectio primi mouentis non est aliud ab essentia sua. libro scõo. questione. 4. cõclusio. 4.
Intellectus primi est idem sue essentie. ibidem.
Intellectus ꝑmi mouentis intelligit semper ꝛ necario oia intelligibilia: ꝛ quo. lib. iz. q. 4. conclusione. 6.
Intellectus diuinus villesceret. si intelligeret aligd aliud a se: quomodo intelligitur. ibidem. solu. ꝑmũ.
Intellectus ꝑmi entis: quomodo ꝛ se ꝛ alia a se intelligat. libro. iz. q. 4. ad finem.
Intelligentie alie a prima non possunt esse virtutis infinite. libro. iz. q. 3. conclusione prima.
Intellectus est ꝓncipalis causa respectu notitie: ꝛ quomodo. libro primo. q. 5. solu. primũ.
Intellectus intelligens aliquid sub ratione vnius: aut intelligit illud sub ratione communicabilis: aut incõmunicabilis. libro. 5. q. 6. ad. q.
Intellectus refertur ad intelligibile ꝛ intelligentem: non tamen per se primo. libro. 5. q. i7. solu. vltimũ.
Intellectus extensione fit practicus: quomodo sit intelligendum. libro. 6. questione prima. articulo scõo: ꝛ precipue soluendo primum opinionis.
Intelligibile creatum ꝛ increatus quomodo distant. libro scõo. q. 3. solu. contra principale.
Intellectio duplex: scilicz abstractiua ꝛ intuitiua. libro septimo. questione. 13. articulo primo.
In complexis non est effectus simpliciter necessarius. lib. 5ꝰ questione. 4. articulo primo.
In entibus rationis dãtur gradus. libro. 8. questione. 6. ad questionem. ad secundam instantiam.
Intentio prima quid sit. libro. 7. q. 16. articulo secundo.
Intentio secunda quid sit. ibidem.
Inter contradictoria: quomodo potest dari medius. libro quarto. questione scõa. solu. scõa.
Inter contradictoria: quomodo nullo modo datur medium. lib. quarto. questione. 6. articulo scõo.
Inter esse simpliciter ꝛ non esse simpliciter datur mediũ ꝟm quid. ibidem. solu. ꝑmũ in oppositum.
**Logica** non est scientia practica: sed speculatiua. libro primo. q. xi. articulo ꝑmo.
Locus nõ est in genere q̃titatis. lib. 5. q. 16. solu. 5.
**Magis** eligendo magis fugiẽdum opponitur. libro primo. q. 13. solu. vltimũ.
Magis alio dicitur vel secundum perfectionem: vel ꝟm independentiam. libro. 7. q. 5. ad Aristo.
Magis ꝛ minus maius ꝛ minus quomodo differũt ꝛ conueniunt. libro. 8. q. 6. articulo scõo.
Materie si essent plures: non negaretur in eis forte infinitas. libro scõo. q. 4. solutione prima.
Materie non habent rationem realem efficiendi: nec cuz motu: nec sine motu. libro. 3. q. ꝑma. articu. scõo.
Materie ordinantur ad finem. ibidem.
Materia nunquid sit principiuz indiuiduationis. lib. 5. q. 5.
Materia ꝛ forma quomodo opponuntur. ibidem.
Materia est ens: ꝛ quomodo. libro. 7. q. 6. ad. q.
Materia: nec est quid: nec quale: nec quantum: quomodo intelligitur. ibidem. solu. primũ.
Materia dupliciter sumitur: scilicet ꝓ materia partis et ꝓ materia totius. libro. 7. q. 7. articulo scõo.
Materia est ex qua fit aliquid cum insit: quomodo intelligitur. libro. 7. q. 8. solu. primũ.
Materia generat̃ ꝛ corrũpit̃ subiectiue. lib. 7. q. 9. arti. z.
Materia nõ generat̃: neq; corrumpit̃ terminatiue. ibidẽ.
Materia non est pars quiditatis ꝟm vnam opinionem: que improbatur. libro. 7. quest. iz.
Materia quomodo est ignota ꝛ que materia sit ignota. libro. 7. quest. iz. solu. z. prime opinionis.
Materia non contracta: que est pars potentialis accepta absolute ꝛ vltatis pertinet ad qditatẽ. ibidẽ. opi. z.
Materia contracta per indiuiduationem pertinet ad quiditatem simul totius. ibidem conclusione scõa.
Materia accepta ꝓ parte integrali remota pertinet ad quiditatem rei non proprie. ibidem. conclusione. 4.
Materia contracta per existentiam pertinet ad quiditatem simul totius. ibidem. conclusione. 3.
Materia contracta per accidens non pertinet ad quiditatem. ibidem. conclusione. 5.
Materia contracta quocũq; modo non est de ratione quiditatis specifice. ibidem ad finem. q.
Mater nihil actiue operatur ad generationem prolis ꝟm Aristo. licet bene ꝟm Auicennam. lib. 8. q. scõa.
Mater est agens minus principale. ibidem. solu. ꝑmũ.
Materia quomodo est diuisibilis ꝛ indiuisibilis. libro. xi. questione ꝑma. articulo. ꝑmo.
Medium demonstrationis licet sit proprium vni conclusioni: potest tamen esse cõmune pluribus alys. lib. ꝑmo. quest. ꝑma. arti. 3. in respõsione ad 2ᵐ quinte ꝯclonis.
Medium inter aliqua potest esse dupliciter. s. ꝟm formaz vel ꝟm subiectum. libro. 4. q. 6. articu. ꝑmo.
Mediuz summi potest negatiue ꝛ positiue. ibidem.
Medium dr interpositionis ꝛ presuppositionis. ibidem.
Medium adequatum ad probandum aliquod non habe re magnitudinem. lib. iz. q. 3. ad secundaz auctoritatẽ.
Medicina quomodo distinguitur in practicam ꝛ speculatiuam. lib. 6. arti. z. q. i. solu. ꝑmũ opinionis.
Meliora sunt ponẽda in vniuerso quomodo intelligitur. libro. iz. q. vltima. solu. 3.

Memoratiue virtutis officiuz ꝛ organum. lib. i. q. 5. arti. i.
Mensura duplex: scilz mensurans per replicationez: ꝛ ꝑm perfectionem. lib. 5. q. 10. arti. ꝑmo. ibidem.
Mensura duplex: scz intrinseca ꝛ extrinseca. lib. 5. q. xi.
Mensura intrinseca non distinguitur realiter a mensurato. ibidem. solu. 3.
Mensura extrinseca distinguit realr a mensurato. ibidē.
Metaphysicus quomodo considerat causas altissimas. libro ꝑmo. q. i. solu. 6. principa.
Metaphysi. considerat omnem quiditatem inquantum hec ꝑm vnam opinionem. libro ꝑmo. q. 9. ad. q.
Metaphysi. considerat omnem quiditatem vt hec etiam quo ad per se accidentia ꝑm aliam opinionem. ibidem.
Metaphysi. considerat solum in vniuersali. ibidem.
Metaphysica non ordinatur ad amorez: qui sit actus illicitus voluntaris. libro ꝑmo. q. xi. solu. ꝑmū.
Metaphysica qūo ordinat alias sciētias. ibidem. solu. 2.
Metaphysica est nobilior omnibus scientys. ibidem.
Metaphysi. est nobilior oīb⁹ sciētys: ꝛ qūo. li. i. q. 12. ad. q.
Metaphy. q̄re dicat̄ scia diuina. lib. 2. q. 3. ad 4ᵃᵐ auctez.
Motus reperitur in aliquo tripliciter. lib. 3. q. i. arti. ꝑmo.
Motus est diuisibilis per accidens ꝑm vnam opinionez: que etiam impugnatur. lib. 5. q. 10. solu. 5.
Motus effectiue quantus a magnitudine: in se tamen formaliter: est formaliter diuisibilis.
Motus duplex. s. cōis ꝛ ꝑmus: spālis ꝛ secūdari⁹. li. 5. q. xi.
Motus mensuratur tempore: ꝛ qūo. ibidem ad finem.
Motus duplex. quidam dicitur deperditiuus: quidam vero acquisitiuus. libro. 10. q. 4.
Motus dupliciter. s. cōmuniter ꝛ ꝓtracte. lib. xi. q. i. arti. i.
Multitudo dupliciter considerari pōt. lib. 10. q. 3.

**Natura** cōis habēs vnitatem minorez vnitate numerali. li. i. q. 7. solu. 3. ꝛ. 7. bus⁹. q. 16. arti. 2.
Natura cōmunis quomodo est apta nata ꝑdicari de pluribus. libro ꝑmo. questione. 7. solu. ꝑma.
Nā est ꝑn⁹ motus ꝛ getis qūo intelligit̄. lib. 7. q. xi. solu. 3.
Natura quomodo non intendit primo vniuersale.
Necessarium in necessariuz conuertitur: lz per se in per se non conuertatur. lib. 3. q. 2. ad ꝑmum ꝛ scōm.
Necessarium ꝛ per accidens stant simul. ibidem.
Necessaria sunt in duplici genere. lib. 5. q. 4. arti. ꝑmo.
Necessariuz dupliciter. s. simpliciter ꝛ ꝑm qd. ibidē. arti. i.
Necessaria complexa habent causam sui in se. lib. 5. q. 4. articu. 3. ꝛ quomodo. ibidem. solu. vltim ū.
Necessarium effectiue ꝛ formaliter. ibidem solu. ꝑmū.
Nečitas cārū duplex. s. in eēndo ꝛ in cāndo. li. 5. q. 4. arti. i.
Necessitas duplex: scz consequentis ꝛ ꝟtie. ibidem.
Negatio non habet distinctam formalitatem ab affirmatione: quam includit. lib. 4. q. 2. articu. 2.
Negatio habet distinctam formalitatem ab affirmatione quam destruit. ibidem.
Negatio quomodo cognoscitur. ibidem solu. ꝑmū.
Negatio alicuius per quot potest concludi. libro. 12. q. 3. ad secundam auctoritatem.
Nihil itellligim⁹ nisi abstrahēdo a fanta⁹. lib. 2. q. 3. sol. i.
Nihil est in intellectu quin prius fuerit in sensu: quomodo intelligitur. libro ꝑmo. q. 5. arti. 2.
Notitia sensitiua quomodo ꝓeacquiritur ad omnem intellectiuam cognitionem. libro ꝑmo. q. 5. arti. 2.
Nō omnia ꝓsiderata in scia sunt subm scie. lib. i. q. i. sol. 2.
Numerus est duplex: scilicet de genere quantitatis ꝛ transcendens. lib. 4. q. 3. articu. 3.
Nullum intelligere respectu cuiuscūqz obiecti potest esse accidens essentie prime. lib. 12. q. 4. conclusione. 5.
Numerus in grāmatica non est talis modus significādi: q̄les sunt alij modi grāmaticales. li. 12. q. vlt. sol. i.

**Obiectum** visus est prius obiecto tactus: ꝛ quomodo. lib. i. q. 3. solu. 4.
Obiectum sensus qualem vnitatem habeat. libro ꝑmo. q. 7. solu. i. argumentuz: ꝛ. q. 8. ad. q.
Obī ad po^am q̄lis ꝓportio sit. lib. 2. q. 3. sol. 2. pro opione.
Obm motiuū intellus dz brē. 3. ꝺditiones. li. 4. q. 2. arti. i.
Obm habitus nūq̄ excedit obm potētie. lib. 4. q. 2. sol. 3.
Obiectum intellectus ad que se extendat. ibidem.
Obiectum metaphysi. ꝛ obiectum intellectus ꝛ formalitas sunt equalis ambitus. ibidem.
Obiectum primum intellectus non potest esse aliquid nisi formaliter: vel saltem realiter ꝛ essentialiter includatur in quocūq̄ per se intelligibili. lib. 6. q. 7. arti. ꝑmo.
Obiectum intellectus nō determinatur per aliquid posterius ente. ibidem ad finem.
Obiectum intellectus quoddam est primo intellectum quoddam vero non primo. libro. 7. q. 13. articu. ꝑmo.
Officium virtutis visiue. libro ꝑmo. q. 5. arti. ꝑmo.
Omnes homines natura scire desiderāt: quomodo sit intelligenda hec propositio. lib. i. q. 2. arti. 2.
Omnis nostra cognitio oriť a sensu: siue sensitiua: siue intellectiua fuerit. libro ꝑmo. q. 5. articu. ꝑmo.
Omnia opposita sunt formaliter in genere relationis: fundamentaliter vero non. lib. 4. q. 6. sol. 3. principale.
Omne constitutum ex proprio genere ꝛ propria differētia nūquid sit perfecta diffinitio: ꝛ qūo. lib. 7. q. 3. solu. i.
Operatio duplex. s. transiens ꝛ imanens. li. i. q. 7. ad. q.
Opinio ponentium substantias imateriales non esse a nobis cognoscibiles ꝑm suas qditates. li. 2. q. 3. arti. i.
Opinio ista impugnatur. ibidem articu. scōo.
Opinio eoz q ponunt instās esse idē ꝑm subam. lib. 3. q. 3.
Opiniones ponentium metaphysi. considerare quiditateꝫ in particulari destruuntur. lib. i. q. 9. ad medium. q.
Opinio Cōmentatoris de difficultate cognoscendi res impugnatur. lib. 2. q. 2.
Opinio Auicenne de ente ꝛ vno stat in tribus dictis. libro 4.° questione. 3. arti. ꝑmo.
Opinio Cōmentatoris cōtra Auicennam. ibidem arti. 2.
Opinio ponens vnum non dicere aliquod positiuum. ibidem conclusione 4ª.
Opinio Egidy nūquid causa particularis in actu ꝛ effect⁹ sibi correspondens simul sint ꝛ non sint. lib. 5. q. 3. arti. i.
Opinio ista Egidy impugnatur. ibidem.
Opio phi ē in reb⁹ repiri effectū necessariū. li. 5. q. 4. arti. 2.
Opinio eorum qui ponunt: q̄ ens distinguatur in. 10. genera ꝑm diuersos modos predicādi. lib. 5. q. 7. improbať.
Opinio tenens diuisibilitatem non esse propriam rationē quantitatis. libro. 5. q. 10. arti. ꝑmo.
Opinio ista impugnatur. ibidem.
Opposita vno modo considerata possunt non esse opposita alio modo considerata. libro. 10. q. 2.
Oppositionis diuersas species in eodem concurrere non inconuenit. ibidem.
Organū virtutis visiue in q̄ capitis pte sit. lib. i. q. 5. arti. i.
Ordinare scientiam contingit dupliciter. lib. i. q. 12. so. 2.

**Passionum** entis ordo. libro primo. questione ꝑma. arti. 3.
Passio distincta realr ꝛ ēctuz ad illud qō significat est vnica. ibidem in respōsione ad 3ᵐ: ꝛ. 5. conclusionem.
Passiones entis distincte circūloquuntur nobis passionē vnicam. ibidem.
Passiones quātitatis quattuor assignantur a philosopho. lib. 5. q. 10. solu. i. in oppositum.
Passiones transcendentes ex principys notis via sensus

sunt